

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 11 grudnia 2007 r.

w sprawie pomocy państwa C 32/07 (ex N 389/06) tymczasowy mechanizm obronny dla przemysłu stoczniowego – Portugalia

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6063)

(Jedynie tekst w języku portugalskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/315/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

wanego w tym okresie ocenie⁽³⁾. Pismem z dnia 25 lipca 2006 r. Portugalia zaakceptowała wspomniany wniosek.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

(2) W piśmie z dnia 11 maja 2007 r. Komisja wznowiła ocenę zgłoszenia i przypomniała Portugalii, że zgłoszenie jest niekompletne. Portugalia przekazała dodatkowe informacje w pismach z dnia 5 lipca 2007 r. i z dnia 26 lipca 2007 r.

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

(3) W piśmie z dnia 10 sierpnia 2007 r. Komisja poinformowała Portugalie o podjęciu decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do wspomnianego środka pomocy.

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi przepisami⁽¹⁾ i po uwzględnieniu tych uwag,

(4) W piśmie z dnia 17 września 2007 r. władze portugalskie przedstawiły swoje uwagi w odniesieniu do wspomnianego powyżej postępowania.

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

(1) Portugalia zgłosiła środek pomocy w dniu 20 czerwca 2006 r. W piśmie z dnia 6 lipca 2006 r. Komisja zwróciła się do Portugalii z wnioskiem o dodatkowe informacje i o przedłużenie okresu, którym Komisja dysponuje na podjęcie decyzji w sprawie zgłoszonego środka zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽²⁾, do czasu podjęcia przez Komisję decyzji w sprawie podobnego, wcześniejszego zgłoszenia, podda-

(5) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Osoby trzecie nie przedstawiły żadnych uwag.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 21.9.2007, s. 8.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Sprawa C 26/2006 (ex N 110/2006), w której Komisja podjęła ostateczną decyzję odmowną w dniu 24 kwietnia 2007 r. (Dz.U. L 219 z 24.8.2007, s. 25).

⁽⁴⁾ Zob. przypis 1 powyżej.

II. OPIS ŚRODKA POMOCY

- (6) Beneficjentem pomocy miało być przedsiębiorstwo Estaleiros Navais de Viana do Castelo S.A. (zwane dalej „ENVC”), stocznia portugalska zatrudniająca obecnie około 1 000 pracowników.

- (7) Portugalia proponuje przyznanie ENVC bezpośredniej pomocy w kwocie 6 575 558 EUR w związku z siedmioma umowami na budowę statków, podpisanymi pomiędzy 4 lutego 2005 r. a 31 marca 2005 r. Szczegóły dotyczące umów oraz odnośnej proponowanej pomocy są następujące:

Wielozadaniowy statek dźwigowy	Data podpisania umowy	Armator	Proponowana pomoc państwa (EUR)
C 228	24.2.2005 r.	JMS Schiffahrtsgesellschaft mbH &CO KG MS	1 212 766
C 229	24.2.2005 r.	JMS Schiffahrtsgesellschaft mbH &CO KG MS	1 212 766
C 230	4.2.2005 r.	MARE Schiffahrtsgesellschaft	1 212 766
C 231	4.2.2005 r.	MARE Schiffahrtsgesellschaft	661 102
C 232	4.2.2005 r.	MARE Schiffahrtsgesellschaft	630 328
C 233	4.2.2005 r.	MARE Schiffahrtsgesellschaft	433 064
C 210	31.3.2005 r.	Mutualista Açoreana	1 212 766

- (8) W świetle informacji przekazanych w zgłoszeniu wniosek o pomoc w odniesieniu do wszystkich siedmiu umów został złożony przez stocznnię w lipcu 2005 r., czyli **po** podpisaniu umów. Portugalia zatwierdziła środek pomocy, pod warunkiem dopuszczenia przez Komisję, decyzją Ministerstwa Finansów, Administracji Publicznej, Gospodarki i Innowacji z dnia 7 sierpnia 2006 r.

życie w dniu 3 lipca 2002 r. i wygasło w dniu 31 marca 2005 r., w związku z czym nie obowiązywało już w momencie zatwierdzenia i zgłoszenia środka pomocy przez Portugalię.

- (9) Statki zostały przekazane, lub mają być przekazane, w następujących terminach:

- (11) Portugalia twierdzi, że umowy kwalifikują się do przyznania pomocy na podstawie rozporządzenia w sprawie TMO, ponieważ zostały podpisane w czasie, gdy wspomniane rozporządzenie wciąż obowiązywało.

Statek	Data przekazania
C 228	30 września 2007 r.
C 229	30 grudnia 2007 r.
C 230	28 lipca 2006 r.
C 231	30 października 2006 r.
C 232	3 stycznia 2007 r.
C 233	24 kwietnia 2007 r.
C 210	10 lipca 2007 r.

- (10) Portugalia proponuje przyznanie pomocy na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1177/2002 dotyczącego tymczasowego mechanizmu obronnego dla przemysłu stoczninowego⁽⁵⁾, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 502/2004⁽⁶⁾ („rozporządzenie w sprawie TMO”). Rozporządzenie w sprawie TMO weszło w

III. PODSTAWY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (12) W swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w omawianej sprawie Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące zgodności przedmiotowej pomocy ze wspólnym rynkiem na podstawie rozporządzenia w sprawie TMO z poniższych powodów.

- (13) Po pierwsze, Komisja miała wątpliwości co do efektu zachęty pomocy. Komisja zwróciła uwagę, że wniosek o przyznanie pomocy został złożony dopiero po podpisaniu umów. Ponadto Portugalia dokonała jedynie wewnętrznego zatwierdzenia pomocy (uzależnionego od dopuszczenia jej przez Komisję) po upływie ponad roku od złożenia wniosku o przyznanie pomocy. Portugalia nie przedstawiła dowodów na to, że w czasie podpisywania umów przez ENVC przedsiębiorstwo uzyskało jakiegokolwiek gwarancje, że otrzyma pomoc. W związku z powyższym Komisja miała wątpliwości co do tego, czy perspektywa otrzymania pomocy państwa stanowiła jakiegokolwiek zachętę dla ENVC do realizacji przedmiotowych projektów.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 172 z 2.7.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 81 z 19.3.2004, s. 6.

- (14) Po drugie, Komisja zakwestionowała podstawę prawną zatwierdzenia pomocy. Komisja zwróciła uwagę, że rozporządzenie w sprawie TMO wygasło w dniu 31 marca 2005 r., w związku z czym nie obowiązywało w momencie, gdy Portugalia zatwierdziła i zgłosiła rozpatrywany środek pomocy. Komisja podkreśliła również, że w swojej decyzji w sprawie C 26/2006 (ex N 110/2006) ⁽⁷⁾ szczegółowo wyjaśniła, dlaczego jest zdania, że rozporządzenie w sprawie TMO nie może już stanowić ważnej podstawy prawnej zatwierdzenia nowej pomocy operacyjnej dla przemysłu stoczniowego. Portugalia nie przedłożyła w omawianej sprawie żadnych nowych informacji, które mogłyby wpłynąć na zmianę oceny Komisji w tym względzie, w związku z czym Komisja nie mogła uznać na tym etapie, że pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

IV. UWAGI PRZEDSTAWIONE PRZEZ PORTUGALIĘ

- (15) Portugalia zwróciła w sposób ogólny uwagę, że w przypadku przedmiotowych umów stoczni przed wszystkim konkurowały ze stoczniami pozawspółnotowymi, a w szczególności stanęła przed problemem nieuczciwej konkurencji ze strony stoczni koreańskich, której dotyczyło rozporządzenie w sprawie TMO. Co więcej, umowy nie naruszyły ani nie groziły naruszeniem konkurencji w UE, gdyż wszystkie stocznie w UE miały równy dostęp do pomocy na mocy rozporządzenia w sprawie TMO, które było bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. W rezultacie nie można było uznać, że zgłoszone środki wpływają na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi.
- (16) W odniesieniu do efektu zachęty omawianej pomocy Portugalia argumentowała, że ENVC nie miało rzeczywistej możliwości złożenia należycie umotywowanego wniosku o pomoc przed podpisaniem umów, ze względów związanych z negocjacjami. Kontakty z armatorami zostały nawiązane przed złożeniem przez ENVC wniosku o pomoc. Ponadto Portugalia utrzymuje, że mimo podpisania przez ENVC umów bez publicznych gwarancji otrzymania pomocy, stocznia prowadziła negocjacje i podpisała umowy oraz zbudowała statki, oczekując, że zarówno władze Portugalii, jak i Komisja dopuszczą pomoc, biorąc pod uwagę, że obiektywne warunki otrzymania pomocy zostały w tym przypadku spełnione.
- (17) W odniesieniu do prawnej podstawy zatwierdzenia pomocy, Portugalia odwołała się do swoich uwag przedłożonych w związku ze sprawą C 26/2006 ⁽⁸⁾, które uważa za mające zastosowanie do omawianej sprawy. Portugalia podkreśliła, że przedmiotowe umowy zostały podpisane w czasie obowiązywania rozporządzenia w sprawie TMO, tj. przed dniem 31 marca 2005 r. oraz przed przyjęciem przez Organ ds. Rozstrzygania Sporów WTO (ORS) raportu panelu kwestionującego rozporządzenie w sprawie TMO. Portugalia oświadczyła

również, że nie było możliwości zgłoszenia środka pomocy przed datą wygaśnięcia rozporządzenia w sprawie TMO, gdyż umowy zostały podpisane dopiero w lutym i marcu 2005 r. (tzn. tuż przed wygaśnięciem rozporządzenia w sprawie TMO). Jednak z punktu widzenia Portugalii nie unieważnia to wspomnianych umów, które spełniały obiektywne warunki rozporządzenia w sprawie TMO w momencie, gdy były podpisywane.

V. OCENA

Istnienie pomocy

- (18) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (19) Komisja jest zdania, że proponowany środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Środki przyjmują formę dotacji finansowanej ze środków państwowych. Nawet gdyby rozporządzenie w sprawie TMO było stosowane we wszystkich państwach członkowskich i wszystkie stocznie kwalifikowałyby się do pomocy na mocy rozporządzenia w sprawie TMO, jak twierdzi Portugalia, środki są selektywne, gdyż w tej sprawie ograniczają się do ENVC. Tego rodzaju selektywna dotacja może zakłócać konkurencję, gdyż dzięki niej ENVC znajduje się w sytuacji korzystniejszej niż inni konkurenci, niebędący beneficjentami pomocy. W tym względzie fakt, że ENVC być może konkurowała ze stoczniami w Korei, nie zmienia faktu, że konkurowała także z innymi stoczniami na wspólnym rynku. Ponadto przemysł stoczniowy jest działalnością gospodarczą, która zakłada rozległą wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, w związku z czym środki mogą wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (20) Dlatego Komisja potwierdza, że zgłoszony środek pomocy wchodzi w zakres art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

Zgodność ze wspólnym rynkiem

Efekt zachęty

- (21) Pomoc państwa zasadniczo może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem jedynie wtedy, kiedy niezbędne jest zachęcenie przedsiębiorstwa-beneficjenta do działania w sposób, który przyczyni się do realizacji celów przewidzianych w ramach odpowiedniego odstepstwa ⁽⁹⁾.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 3 powyżej.

⁽⁸⁾ Zob. przypis 3.

⁽⁹⁾ Zob. orzeczenie w sprawie 730/79 Philip Morris przeciwko Komisji [1980] Zb. Orz. 2671, ust. 16 i 17.

- (22) Komisja podkreśla w tym kontekście, że celem rozporządzenia w sprawie TMO było to, aby „w skuteczny sposób umożliwić stoczniom Wspólnoty przezwycięzenie nieuczciwej konkurencji Korei” (zob. motyw 6). W ten sposób mogła zostać zatwierdzona pomoc bezpośrednia wynosząca maksymalnie 6 % wartości umowy przed przyznaniem pomocy pod warunkiem, że umowa ta była przedmiotem konkurencji ze strony stoczni w Korei, która oferowała niższą cenę (art. 2).
- (23) Portugalia argumentuje w tej sprawie, że nawet jeżeli ENVC nie miało żadnych gwarancji otrzymania pomocy w czasie, gdy podpisywało umowę, to oczekiwało, że otrzyma pomoc, gdyż umowy spełniały obiektywne warunki kwalifikowania się do otrzymania pomocy na mocy rozporządzenia w sprawie TMO.
- (24) Komisja jest jednak zdania, że nie ma w tej sprawie wystarczających dowodów, iż pomoc stanowiła decydujący czynnik podpisania umów przez ENVC.
- (25) Jak już podkreślono w decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, Portugalia przedstawiła kopię pisma od armatora, w którym wykazano, że w przypadku sześciu przedmiotowych umów (statki C 228 do C 233) armator otrzymał oferty niższych cen ze strony stoczni koreańskich. Jednakże wspomniane pismo jest opatrzone datą 9 marca 2005 r., co oznacza, że wysłano je do ENVC dopiero po podpisaniu przez stocznię umów dotyczących przedmiotowych ofert. Wydaje się tym samym, że stocznia, podpisując pierwsze sześć umów, nie mogła mieć pewności, że umowy spełniają wszystkie warunki kwalifikowalności. Co się tyczy siódmej umowy (statek C 210), sytuacja również wydaje się wątpliwa, gdyż informacja, że otrzymano ze strony Korei oferty niższych cen, także została przesłana do ENVC dopiero w dniu 31 marca 2005 r., czyli tego samego dnia, w którym ENVC podpisało umowę.
- (26) Portugalia nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że przed podpisaniem umów ENVC otrzymało od władz portugalskich – formalnie bądź nieformalnie – informację o możliwości przyznania pomocy w związku z przedmiotowymi umowami⁽¹⁰⁾. Wydaje się raczej, że ENVC było zdecydowane podjąć się realizacji wspomnianych umów nawet bez gwarancji otrzymania pomocy. Na przykład Portugalia w swoim wniosku złożonym po wszczęciu postępowania wyjaśniającego również oświadczyła, że ENVC było prawnie zobowiązane do zbudowania statków, nawet gdyby pomoc nie została zatwierdzona. Portugalia dodaje również, że w tym przypadku ENVC zwróciło się z wnioskiem o pomoc dopiero po
- wygaśnięciu rozporządzenia w sprawie TMO, co wydaje się potwierdzać, że stocznia była przygotowana do realizowania projektów mimo ryzyka nieotrzymania pomocy.
- (27) Co więcej, Komisja jest zasadniczo zdania, że pomoc ma efekt zachęty w przypadku, gdy wniosek o przyznanie pomocy został złożony przed rozpoczęciem realizacji projektu⁽¹¹⁾. W tym przypadku było inaczej. Wniosek o przyznanie pomocy został złożony dopiero po podpisaniu umów (tzn. w lipcu 2005 r., podczas gdy umowy podpisano w lutym i marcu 2005 r.). Ponadto Portugalia dokonała jedynie wewnętrznego zatwierdzenia pomocy (uzależnionego od dopuszczenia jej przez Komisję) po upływie ponad roku od złożenia wniosku o pomoc. Tym samym, również z formalnego punktu widzenia, efekt zachęty nie został spełniony.
- (28) W następstwie powyższego Komisja wnioskuje, że Portugalia nie przedstawiła wystarczających dowodów na poparcie efektu zachęty rozpatrywanej pomocy.

Podstawa prawna

- (29) W odniesieniu do prawnej podstawy zatwierdzenia pomocy, Portugalia nie przedstawiła żadnych nowych argumentów, które rozwiałyby wątpliwości wyrażone przez Komisję w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Głównym argumentem Portugalii w tym względzie jest to, że umowy kwalifikują się do pomocy, gdyż zostały podpisane w czasie obowiązywania rozporządzenia w sprawie TMO. Portugalia zwraca również uwagę, że fakt, iż pomoc została zatwierdzona dopiero po wygaśnięciu rozporządzenia w sprawie TMO, nie ma wpływu na kwalifikowalność umów do pomocy.
- (30) Jednakże Komisja wyjaśniła już w poprzedniej decyzji⁽¹²⁾, dlaczego nie uważa, że rozporządzenie w sprawie TMO nadal stanowi ważną podstawę prawną zatwierdzania nowej pomocy operacyjnej dla przemysłu stoczniowego.
- (31) Komisja podkreśla, że okres stosowania rozporządzenia w sprawie TMO określono w art. 5⁽¹³⁾ rozporządzenia, który stanowi, że rozporządzenie „wygasa dnia 31 marca 2005 r.”. Fakt, że art. 4 rozporządzenia w sprawie TMO stanowi, że przedmiotowe rozporządzenie „stosuje się do końcowych umów podpisanych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do jego wygaśnięcia (...)”, stanowi z punktu widzenia Komisji warunek zgodności, a nie określenie ram czasowych stosowania rozporządzenia.

⁽¹⁰⁾ Por. ze sprawą C 26/06 (przypis 3). We wspomnianej sprawie Komisja stwierdziła, że efekt zachęty został wykazany w piśmie władz portugalskich do stoczni, w którym potwierdzono otrzymanie wniosku o pomoc przed podpisaniem umów oraz wyrażono gotowość do udzielenia pomocy w przypadku spełnienia warunków kwalifikowalności. W odniesieniu do rozpatrywanej sprawy nie przedstawiono tego rodzaju dowodu.

⁽¹¹⁾ Por. z art. 38 wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 (Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13): „pomoc może zostać udzielona (...) gdy beneficjent przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu złożył wniosek o przyznanie pomocy, a organ odpowiedzialny za zarządzanie programem potwierdził następnie na piśmie, że projekt, z zastrzeżeniem szczegółowej weryfikacji wniosku, zasadniczo kwalifikuje się do pomocy”.

⁽¹²⁾ Sprawa C 26/2006 (ex N 110/2006) – przypis 3.

⁽¹³⁾ Zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 502/2004, zob. przypis 4 powyżej.

- (32) Powyższe stwierdzenie potwierdza również druga część art. 4, który stanowi, że rozporządzenie w sprawie TMO **nie ma zastosowania** do „końcowych umów podpisanych **przed** ogłoszeniem przez Wspólnotę w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, że rozpoczęła postępowanie rozstrzygające spór z Koreą (...) oraz końcowych umów podpisanych jeden miesiąc lub dłużej **po** ogłoszeniu przez Komisję w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, że spór został rozstrzygnięty lub zawieszony”.
- (33) Mając powyższe na uwadze, jest oczywiste, że rozporządzenie w sprawie TMO miało być stosowane jedynie dopóty, dopóki istniał spór z Koreą⁽¹⁴⁾, i w żadnym wypadku nie później niż do dnia 31 marca 2005 r.
- (34) Wykładnię tę potwierdza sam cel rozporządzenia w sprawie TMO: „na zasadzie wyjątkowego i tymczasowego środka oraz w celu udzielenia pomocy stoczniom Wspólnoty w tych sektorach, które doznają niekorzystnych skutków w postaci istotnej szkody i poważnego uszczerbku w wyniku nieuczciwej konkurencji ze strony Korei, powinien zostać ustanowiony tymczasowy mechanizm obronny w stosunku do ograniczonych sektorów rynku, **jedynie na krótki i ograniczony okres**⁽¹⁵⁾” (motyw trzeci).
- (35) W rozpatrywanej sprawie wniosek o przyznanie pomocy został złożony przez ENVC władzom portugalskim, zatwierdzony przez Portugalię i zgłoszony Komisji dopiero **po** wygaśnięciu rozporządzenia w sprawie TMO, z czego wynika jednoznacznie, że środki nie są objęte okresem stosowania rozporządzenia w sprawie TMO.
- (36) Komisja podkreśla ponadto, że – jak już wyjaśniono w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w bieżącej sprawie – przytoczona wykładnia rozporządzenia w sprawie TMO musi być również rozpatrywana w świetle międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości przepisy prawa wspólnotowego powinny w miarę możliwości być interpretowane w sposób zgodny z prawem międzynarodowym, w tym z zobowiązaniami WE w ramach WTO⁽¹⁶⁾.
- (37) W tym kontekście Komisja przypomina, że Korea zakwestionowała zgodność rozporządzenia w sprawie TMO z zasadami WTO. W dniu 22 kwietnia 2005 r. panel WTO opublikował raport, w którym stwierdził, że TMO i różne programy krajowe przyjęte w ramach tego mechanizmu, obowiązujące w czasie, gdy Korea wniosła sprawę do WTO, były sprzeczne z art. 23 ust. 1 Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów (DSU)⁽¹⁷⁾. W dniu 20 czerwca 2005 r. Organ ds. Rozstrzygania Sporów WTO (ORS) przyjął raport panelu, łącznie z zaleceniem, aby Wspólnota dostosowała rozporządzenie w sprawie TMO oraz przyjęte w ramach tego mechanizmu programy krajowe do zobowiązań, które na niej ciążyą na mocy porozumień WTO⁽¹⁸⁾. W dniu 20 lipca 2005 r. Wspólnota poinformowała ORS, że zmieniła swoje środki w taki sposób, aby uwzględnić decyzję i zalecenia ORS, jako że rozporządzenie w sprawie TMO wygasło w dniu 31 marca 2005 r., a państwa członkowskie nie mogą już udzielać pomocy operacyjnej na podstawie tego rozporządzenia.
- (38) W raporcie panelu oraz decyzji ORS o jego przyjęciu zakwestionowano rozporządzenie w sprawie TMO jako takie, ponieważ stanowi ono naruszenie zasad WTO, i zobowiązano Wspólnotę do zaprzestania stosowania wspomnianego rozporządzenia. Zobowiązanie nałożone na Wspólnotę, dotyczące dostosowania się do decyzji ORS, obejmuje również przyszłe decyzje o przyznawaniu nowych środków pomocy na podstawie rozporządzenia w sprawie TMO⁽¹⁹⁾. Wspólnota, informując ORS, że dostosowała swoje środki do decyzji i zaleceń ORS, jako że rozporządzenie w sprawie TMO wygasło w dniu 31 marca 2005 r., a państwa członkowskie nie mogą już udzielać pomocy operacyjnej na podstawie tego rozporządzenia, zobowiązała się zaprzestać stosowania tego rozporządzenia do zatwierdzenia nowych środków pomocy. Dlatego zatwierdzenie omawianego środka pomocy byłoby równoznaczne z naruszeniem zobowiązań międzynarodowych Wspólnoty.
- (39) Fakt, że Rada nie wznowiła okresu obowiązywania omawianego rozporządzenia po jego wygaśnięciu, wyraźnie wskazuje na to, że nie zamierzała w dalszym ciągu upoważniać Komisji do zatwierdzania środków pomocy na mocy rozporządzenia w sprawie TMO. Jest to także zgodne z faktem, że Wspólnota poinformowała ORS, iż państwa członkowskie nie mogą dłużej udzielać pomocy operacyjnej na podstawie tego rozporządzenia.
- (40) Portugalia nie przedstawiła żadnych nowych argumentów przeciwstawiających się stanowisku Komisji, wyrażonemu w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego i przytoczonemu powyżej.
- (41) Mając powyższe na uwadze, Komisja stwierdza, że zgłoszony środek pomocy nie może zostać zatwierdzony na podstawie rozporządzenia w sprawie TMO. Ponieważ nie stosuje się żadnej innej klauzuli wyłączenia z tytułu art. 87 ust. 2 lub 3 Traktatu WE, pomoc nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem,

⁽¹⁴⁾ Motyw siódmy potwierdza tę ocenę: „tymczasowy mechanizm obronny powinien być dopuszczony jedynie po rozpoczęciu przez Wspólnotę procedury rozstrzygającej spór z Koreą (...) i nie może on pozostawać nadal dopuszczony, w przypadku gdy spór ten zostanie rozstrzygnięty lub zawieszony (...)”.

⁽¹⁵⁾ Podkreślenie dodano.

⁽¹⁶⁾ Sprawa C-53/96, *Hermes*, [1998] Zb. Orz. I-3603, ust. 28; Sprawa C-76/00 P, *Petro tub*, [2003] Zb. Orz. I-79, ust. 57.

⁽¹⁷⁾ Zob. EC — *Measures affecting trade in commercial vessels*, WT/DS301/R, ust. 7.184–7.222 i 8.1 lit. d).

⁽¹⁸⁾ Zob. dokument WTO WT/DS301/6.

⁽¹⁹⁾ Zob. EC — *Measures affecting trade in commercial vessels*, WT/DS301/R, ust. 7.21.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 2

Artykuł 1

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Portugalskiej.

Pomoc państwa w kwocie 6 575 558 EUR, zgłoszona przez Portugalię, która proponuje udzielenie jej przedsiębiorstwu Estaleiros Navais de Viana do Castelo S.A. w związku z siedmioma umowami podpisanymi przez tę stocznię, nie może zostać zatwierdzona na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1177/2002 dotyczącego tymczasowego mechanizmu obronnego dla przemysłu stoczniowego ⁽²⁰⁾, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 502/2004 ⁽²¹⁾, i jest tym samym niezgodna ze wspólnym rynkiem. Pomocy nie można udzielić.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 172 z 2.7.2002, s. 1.

⁽²¹⁾ Dz.U. L 81 z 19.3.2004, s. 6.